

Les últimes lletres

Poemari de la Fageda

Amics de les Lletres Garrotxines.

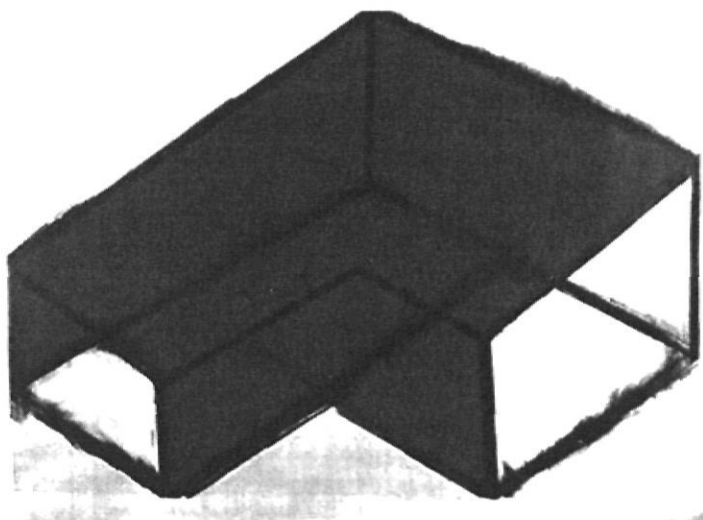
Poemari de la Fageda d'en Jordà.

Edicions El Bassegoda.

Olot, 2000.

Ara surten moltes antologies —en altre temps hi havia revistes que donaven sortida a noves veus, jo les enyoro—, però la que ens ocupa és especial per la barreja d'edats i de dedicació de les persones dels dos col·lectius que l'han fet possible: Amics de les Lletres Garrotxines i *Poesia Viva de Barcelona*. Tant l'un com l'altre reten passió a la poesia, i és bonic de veure la germanor de les seves trobades. Els barcelonins, a La Cova del Drac, es llegeixen mútuament i, sovint, presenten llibres d'altres poetes que ells han analitzat. Els garrotxins també es llegeixen els seus versos, de vegades fets a partir de temes concrets: homenatge a Marià Vayreda, lloant la primavera... o la fageda d'en Jordà, paisatge del qual sortí aquest poemari.

Els garrotxins fan trobades a diferents llocs. I en una tarda idíl·lica a la fageda mítica van presentar aquest llibre, resultat d'una anterior trobada *in situ* dels dos col·lectius. Són versos que respiren la blanor de l'entorn. És curiós de veure com els barcelonins no se saben sostreure de la bellesa del bosc maragallà, mentre que els garrotxins, habituats a viure'l, en poden reflectir els detalls o sentiments que els genera. L'estimat poeta Joan Mercader, que ha fet de lligam entre les dues entitats, hi publica una bella fageda. Al seu costat, autors ben coneguts com Carles Duarte, Josep Colet, Concepció Batallé, Antònia Abante..., que també han publicat molts llibres i han estat guardonats, i d'altres que, si bé han estat premiats en jocs florals, resten inèdits. Hi ha noms com Jordi Moret, apreciat pels seus valuosos estudis sobre el general Estartús, o Anna Montañà, que també escriu prosa, o Roser Carreras, que prové d'un passat familiar culte —és neboda de Concepció Carreras, la gran poetessa d'Olot que cal salvar de l'oblit— i que, com d'altres, publica sovint poemes o proses a *La Comarca*, revista olotina d'Antoni Garrido, el mateix poeta i podríem

dir ànima dels Amics de les Lletres Garrotxines, com Josep Colet ho es de *Poesia Viva*. A més de la seva tasca com a poeta, Colet fundà a Barcelona el Seminari d'Investigació Poètica, d'on provenen molts dels companys. També cal esmentar els qui sembla que han començat a escriure en solidaritat amb la poesia i amb tota la civilitat que aquesta genera. Aquest bonic llibre, ben editat i il·lustrat amb fagedes de traç xilogràfic per l'olotí Nicolau Gironès, també serveix, com servien les revistes que jo enyoro, per donar a conèixer noms armats d'una gran sensibilitat, com Teresa Roura, o com les joves Carme Ramilo i Rosa Yeste, veus innovadores de les quals penso que es sentirà a parlar.

Ricard Creus